

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2756/21
9.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Обрадовић, председника већа, Меланије Сантовац и Сање Пејовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Небојша Матовић, адвокат из Београда, Пожешка 150а, против туженог ББ из ..., ..., чији је пуномоћник Никола Вуковић, адвокат из Београда, Моме Станојловића 18, ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 3224/19 од 10.3.2021. године, у седници већа одржаној 9.6.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 3224/19 од 10.3.2021. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 3224/19 од 10.3.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен 15.10.2012. године пред Првим основним судом у Београду у предмету РЗ 53/2011 између ВВ, као примаоца издржавања и ББ, као даваоца издржавања, као неоснован.

Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је ништав анекс уговора о доживотном издржавању који је закључен 24.12.2012. године пред Првим основним судом у Београду у предмету РЗ 3026/12 између ВВ као примаоца издржавања и ББ као даваоца издржавања, као неоснован.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 166.500,00 динара.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу побијајући исту у целости из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386. Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС” бр. 72/11, са изменама и допунама) Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужиоца неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7. и 9. ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се неосновано указује у жалби јер побијана пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама и не постоји противречност између онога што је у њеном образложењу наведено о садржини исправа и самих тих исправа, односно изведених доказа.

Првостепени суд утврђује да тужилац тужбеним захтевом тражи утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању и анекса тог уговора из разлога што је предметни уговорни однос закључен искључиво у циљу изигравања наследних права тужиоца и онемогућавања тужиоца, као сина сада пок. примаоца издржавања, да у складу са законом наследи имовину, која је предмет уговора о доживотном издржавању, услед чега су предметни уговор и анекс истог закључени из недозвољене односно недопуштене победе.

Оценом изведених доказа првостепени суд је утврдио да је 15.10.2012. године сада пок. ВВ (мајка тужиоца и баба туженог) закључила уговор о доживотном издржавању у својству примаоца издржавања са туженим као даваоцем издржавања пред Првим основним судом у Београду у предмету РЗ 53/2011. Наведеним уговором у члану 1. је предвиђено да се прималац издржавања споразумео са даваоцем издржавања да жели да га давалац издржавања доживотно издржава, храни, одева, одводи у посету пријатељима, негује и пази у болести, одводи до лекара, сноси трошкове медицинског третмана, после смрти сахрани на примерен начин, подигне надгробни споменик и изда подушје по месним обичајима, а у накнаду за све наведено, прималац издржавања оставља у својину даваоцу издржавања имовину описану у овом уговору. Чланом 2. предметног уговора је предвиђено да давалац издржавања жели и пристаје да доживотно издржава примаоца издржавања под условима описаним у члану 1. уговора, а чланом 3. истог уговора је предвиђено да се предаја непокретности даваоцу издржавања одлаже до смрти примаоца издржавања.

Предметни уговор је оверен потписом судије и печатом Првог основног суда у Београду.

Дана 24.12.2012. године између истих уговарача закључен је и анекс уговора о доживотном издржавању у предмету РЗ 3026/2012 Првог основног суда у Београду.

У току поступка, након саслушања тужиоца и туженог у својству парничних странака и сведока, суд је оценом исказа у смислу члана 8. ЗПП утврдио да је сада пок.

ВВ иницирала закључење предметног уговора о доживотном издржавању и анекса истог, како би тужени бринуо о њој у старости, а из разлога што се тужени о њој искључиво бринуо и пре закључења предметног уговора и анекса. Побуда за закључење предметног уговора и анекса била је да се обезбеди брига и издржавање сада пок. ВВ, а не изигравања наследних права тужиоца. Утврђено је да су старост, здравствено и материјално стање примаоца издржавања указивали на неопходност закључења таквог уговора. Из исказа туженог, те саслушаних сведока утврђено је да је тужени испуњавао своје обавезе даваоца издржавања, тако што је куповао лекове и храну даваоцу издржавања, редовно је посећивао, водио код лекара и бринуо о њој. Сада пок. ВВ је имала скромна примања, те је тужени морао да је издржава из дела својих средстава, што није спорио ни тужилац, који у свом исказу навео да је тужени плаћао и жену која је одржавала стан сада пок. ВВ.

Такође, утврђено је да је сада пок. ВВ у време закључења предметног уговора и анекса била пословно способна, с обзиром да је на основу исказа туженог и сведока, којима је суд поклонио веру, али и записника о овери предметног уговора и анекса пред судом, утврђено је да је у време закључења и уговора и анекса сада пок. ВВ била свесна радњи које предузима, оријентисана у времену, простору и према личности.

На основу утврђеног чињеничног стања, применом одредаба члана 103. и члана 52. у вези са чланом 51. став 2, члана 50. и 53. став 2. Закона о облигационим односима, члана 194. став 1. и члана 195. став 1. Закона о наслеђивању, првостепени суд је нашао да тужбени захтев тужиоца није основан и донео одлуку као у ставу првом и другом изреке пресуде, имајући у виду да је побуда за закључење уговора била допуштена, да су спорни уговор о доживотном издржавању и анекс истог сачињени у прописаној форми и оверени пред судом, да је код сада пок. ВВ постојала способност за расуђивање, да је постојала сагласност воља страна уговорница за закључење уговора и анекса, као и да су предмет и основ (кауза) у конкретном случају, допуштени, те је суд нашао да нису испуњени услови за утврђење ништавости уговора, те је донео одлуку као у ставу првом и другом изреке побијане пресуде.

Првостепени суд је на основу правилно утврђеног чињеничног стања, правилном применом материјалног права, супротно жалбеним наводима тужиоца, закључио да нису испуњени законом прописани услови да се утврди да су предметни уговор о доживотном издржавању и анекс истог ништави.

Неосновани су наводи жалбе тужиоца да првостепени суд није правилно утврдио чињенично стање и извео правилан закључак да је сада пок. ВВ сачинила предметни уговор као пословно способна особа, која је имала свест и праву вољу да закључи предметни уговор и анекс. Правилно је првостепени суд закључио да тужилац у конкретној ситуацији није доказао да је сада пок. ВВ у тренутку закључења уговора о доживотном издржавању и анекса била неспособна за расуђивање јер се ова чињеница може утврдити само адекватним медицинским вештачењем на основу доступне лекарске документације, а тужилац у доказном поступку није предложио извођење доказа медицинским вештачењем на околност способности за расуђивање примаоца издржавања у тренутку закључења уговора и анекса. Такође, чланом 195. став 1. Закона о наслеђивању је прописано да уговор о доживотном издржавању мора бити закључен у писменом облику и оверен код судије, који је дужан да пре овере прочита странкама

уговор и примаоца издржавања упозори на то да имовина која је предмет уговора не улази у његову заоставштину и да се њом не могу намирити нужни наследници. Ставом 2. истог члана је прописано да је у супротном уговор ништав. У конкретном случају, на основу исказа туженог и сведока којима је суд поклатио веру произилази да је прималац издржавања у време закључења уговора и анекса била свесна радњи које предузима, а из записника који је сачињен пред Првим основним судом у Београду у предмету РЗ 53/2011 и где је уговор закључен, утврђено је да је прималац издржавања у том тренутку била свесна радњи које предузима пред судом, орјентисана у времену, простору и према личности, а да нису постојали показатељи који би упућивали на супротан закључак суда, те је утврђено је да је сада пок. ВВ била писмена и да се потписала у суду на текст закљученог уговора. На записнику суда је утврђено да је одговарала течно, логично и повезано, те да на закључење уговора није натерана нити силом, нити претњом. Жалбеним наводима тужиоца није доведена у сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, као и примена материјалног права.

На основу свега наведеног и овај суд као другостепени суд налази да је конкретан уговор, као и анекс истог, имао допуштен основ, да је састављен у законом прописаној форми и да код примаоца издржавања није постојала мана воље, а према утврђеном чињеничном стању, чија правилност и потпуност није доведена у сумњу жалбеним наводима тужиоца, предметни уговор је закључен јер је тужени имао изузетно добре односе са сада покојном бабом, о њој се бринуо и пре закључења предметног уговора, односно од тренутка када се указала потреба, те мотив закључења уговора је био да тужени као унук пружи негу и бригу својој баби с обзиром на њену старост, здравствено и материјално стање, које преузете обавезе је тужени савесно испуњавао током трајања уговора.

Суд је ценио и остале наводе жалбе тужиоца и налази да нису од утицаја на другачију одлуку.

Одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке побијане пресуде донета је правилном применом одредаба члана 153. и 163. ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 390. Закона о парничном поступку, суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Весна Обрадовић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић